

بزرگسالان: ۱ گرم به صورت تک دوز.

راهنمایی های عمومی:

– این دارو برای بیماری فعلی شما تجویز شده است، لذا از مصرف آن در موارد مشابه و یا توصیه آن به دیگران، خودداری نمایید.

موارد منع مصرف:

در صورت ابتلا به هر یک از مشکلات ذیل، قبل از استفاده با پزشک خود مشورت نمایید:

در صورت وجود هرگونه حساسیت نسبت به دارو یا سایر اجزای آن با پزشک خود مشورت نمایید.

در صورت ابتلا به بیماری های یرقان کلسیتاتیک یا اختلال عملکرد کبدی به علت مصرف قبلی آزیترومایسین، در مورد مصرف این دارو با پزشک خود مشورت نمایید.

مصرف در دوران بارداری و شیردهی:

آزیترومایسین در دوران بارداری زیر نظر پزشک معالج مصرف شود. هر چند آزیترومایسین به مقدار خیلی کم در شیر ترشح می شود، ولی بهتر است در دوران شیردهی زیر نظر پزشک معالج مصرف شود.

هشدارها:

– اگر در حین یا بعد از مصرف دارو دچار واکنش های حساسیتی شدید (آنژیوادم سندرم استیونس-جانسون، راش پوستی، شوک آنافیلاکسی) شدید، دارو را قطع کرده و سریعاً به پزشک مراجعه نمایید.

– اگر در حین مصرف دارو، دچار اسهال شدید که بهبود نمی یافت، سریعاً به پزشک مراجعه نمایید. زیرا مصرف آزیترومایسین می تواند ریسک ابتلا به عفونت باکتریایی یا قارچی ثانویه را زیاد کند (مثل اسهال ناشی از کلستریدیوم دیفیسیل یا کولیت سودوممبران)

موارد احتیاط:

آزیترومایسین در افراد زیر با احتیاط مصرف شود:

– در افراد با بیماری های قلبی

قرص روکشدار خط دار زیتوسیدال® ۲۵۰ حاوی ۲۵۰ میلی گرم آزیترومایسین (به صورت دی هیدرات) می باشد. قرص روکشدار خط دار زیتوسیدال® ۵۰۰ حاوی ۵۰۰ میلی گرم آزیترومایسین (به صورت دی هیدرات) می باشد.

موارد و مقدار مصرف:

مقدار مصرف هر دارو را پزشک معین می نماید. اما مقدار مصرف معمول دارو به شرح ذیل است:

انسداد مزمن تنفسی ناشی از عفونت حاد باکتریایی:

بزرگسالان: دوز معمول: ۵۰۰ میلی گرم روزانه، طول درمان: ۳ روز.

یا ۵۰۰ میلی گرم روز اول به صورت تک دوز و سپس ۲۵۰ میلی گرم از روز دوم تا پنجم.

سینوزیت حاد باکتریایی:

بزرگسالان: دوز معمول: ۵۰۰ میلی گرم روزانه، طول درمان: ۳ روز.

پنومونی اکتسابی از جامعه:

بزرگسالان: ۵۰۰ میلی گرم روز اول به صورت تک دوز و سپس ۲۵۰ میلی گرم از روز دوم تا پنجم.

التهاب و عفونت گلو:

بزرگسالان: ۵۰۰ میلی گرم روز اول به صورت تک دوز و سپس ۲۵۰ میلی گرم از روز دوم تا پنجم.

عفونت های پوستی بدون عارضه:

بزرگسالان: ۵۰۰ میلی گرم روز اول به صورت تک دوز و سپس ۲۵۰ میلی گرم از روز دوم تا پنجم.

عفونت گنوکوکی رحم و دهانه رحم:

آزیترومایسین ۱ گرم به صورت تک دوز همراه با تک دوز سفتریاکسون یا سفیکسیم.

اگر بیمار به سفالوسپورین ها حساسیت داشت، آزیترومایسین ۲ گرم به صورت تک دوز مصرف شود.

خم های ناحیه تناسلی ناشی از باکتری کلامیدیا:

در افراد با افزایش فاصله QT قلب و سابقه آریتمی، هیپوکالمی (کاهش پتاسیم خون) اصلاح نشده، هیپومنیزیمی (کاهش منیزیم خون) در بیمارانی که داروهای آنتی آریتمی مصرف می کنند (کینیدین، پروکائین آمید، آمیودارون، سوتالول)

در افراد با سابقه میاستنی گراویس (زیرا آزیترومایسین ضعف ماهیچه را تشدید می کند)

در افراد با اختلال عملکرد کبدی و کلیوی

تداخل های دارویی:

قبل از مصرف این دارو، چنانچه از داروهای زیر استفاده می نمایید، پزشک خود را مطلع سازید:

آمیودارون، اتورواستاتین، واکسن BCG داخل مثانه، دیگوکسین، کلشی سین، سیکلوسپورین، دایبگاتران، ایورمکتین، لووستاتین، رانولازین، سیمواستاتین، تاکرولیموس (سیسستمیک و موضعی)، تیزانیدین، تیوپتکان، واکسن حصبه، وین کریستین (لیپوزومال) وارفارین، کینیدین، پیموزاید، کلاریترومایسین، اریترومایسین، فلوکستین، لووفلوکساسین، موکسی فلوکساسین، کلرپرومازین، سیتالوپرام، تیوریدازین، سوتالول، پروکائین آمید.

نحوه صحیح مصرف دارو:

برای کاهش عوارض گوارشی، بهتر است آزیترومایسین همراه با غذا مصرف شود.

عوارض جانبی:

هر دارو به موازات اثرات مطلوب درمانی ممکن است باعث بروز بعضی عوارض ناخواسته نیز شود. اگر چه همه این عوارض در یک فرد دیده نمی شود اما در صورت بروز آن با پزشک یا داروساز خود مشورت نمایید: خارش، راش پوستی، درد شکمی، بی اشتها، اسهال، نفخ، تهوع، استفراغ، التهاب

واژن، کاهش هماتوکریت، افزایش آنزیمهای کبدی، کاهش هموگلوبین، افزایش پلاکت ها، افزایش بیلی روبین، آنژیوادم، التهاب موضعی، افزایش BUN، افزایش سطح کراتینین سرم، اسپاسم دستگاه تنفسی، افزایش یا کاهش سطح گلوکز خون، کاهش سطح شنوایی، وزوز گوش، حساسیت به

نور، تپش قلب، سرگیجه، خستگی، سردرد، بی خوابی، افزایش فاصله QT قلب.

مسمومیت:

در صورت مصرف اتفاقی بیش از مقدار توصیه شده سریعاً به پزشک یا مراکز درمانی مراجعه نمایید.

شرایط نگهداری:

– دارو را در دمای کمتر از ۳۰ درجه سانتیگراد، دور از نور و رطوبت نگهداری نمایید.

– دارو را در بسته بندی اصلی خود نگهداری نمایید.

– دارو را دور از دسترس کودکان نگهداری نمایید.

– هیچ فرآورده یا دارویی را از طریق فاضلاب یا زباله های خانگی دور نریزید. در مورد نحوه ایمنی آن با دکتر داروساز مشورت نمایید. این اقدامات کمک زیادی به حفاظت محیط زیست می نماید.

ساخت شرکت داروسازی خوارزمی، تهران- ایران
تاریخ آخرین تدوین و بازبینی: آبان ۱۴۰۳